

Arrest

nr. 306 766 van 16 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, op 13 mei 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 mei 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. WALDMANN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Burkinese nationaliteit te hebben, wordt op 3 mei 2024 weerhouden door de politiezone Brussel-Hoofdstad-Elsene wegens zwartwerk en illegaal verblijf.

1.2. Op 3 mei 2024 wordt het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen (bijlage 13*septies*). Dit is de bestreden beslissing die diezelfde dag ter kennis wordt gebracht en luidt als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Brussel Hoofdstad Elsene op 03/05/2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: S.

voornaam: S.

geboortedatum: 14.06.1970

geboorteplaats: onbekend

nationaliteit: Burkina Faso

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- ☐ 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene bezit geen beroepskaart: betrokkene was aan het werken zonder de nodige vergunning met oog op opslag in een hangaar (PV nummer wordt nog opgesteld door de sociale inspectie)

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2022 in België te verblijven. Hij doet heen en terug-trajecten. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2) om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2022 in België te verblijven. Hij doet heen en terug-trajecten. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland. Hij zegt dat hij papieren heeft voor Italië.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer

uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2022 in België te verblijven. Hij doet heen en terug-trajecten. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Italië.

(...)"

1.3. Diezelfde dag wordt ten aanzien van verzoeker de beslissing genomen waarbij een inreisverbod wordt opgelegd voor de duur van twee jaar (bijlage 13sexies).

1.4. Verzoeker verklaart op 6 mei 2024 vrijwillig te willen terugkeren naar Italië.

1.5. Een vlucht naar Rome wordt voorzien op 17 mei 2024.

2. Over de ontvankelijkheid

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing, overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid, van het procedurereglement van de Raad (het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

In casu voert verzoeker onder meer aan dat hij zich in een welbepaalde plaats bevindt, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering op grond van artikel 39/82 § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet wettelijk vermoed.

De verwerende partij betwist in de nota met opmerkingen de hoogdringendheid van de vordering niet.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen.

3.3.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 7, alinea 1°, van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van artikel 21 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990.

Verzoeker betoogt dat hij over een geldige Italiaanse verblijfstitel beschikt en dat dit niet betwist wordt in de bestreden beslissing. In de beslissing wordt gesteld dat hij ter beschikking wordt gehouden om aan boord te gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Italië.

Verzoeker vervolgt dat hij een derdelander is en in het bezit is van een geldige Italiaanse elektronische vreemdelingenkaart, waardoor hij naar een ander Schengenland, Bulgarije, Cyprus of Roemenië kon reizen en er gedurende maximum 90 dagen binnen een tijdvak van 180 dagen kon verblijven. Hij legt uit dat hij gebruik heeft gemaakt van zijn vrij verkeer van personen op basis van zijn Italiaanse verblijfsvergunning die hij op zak had op het moment van zijn aanhouding.

Hij beroept zich vervolgens op artikel 8 van het EVRM en meent dat de beslissing het recht op zijn privéleven niet respecteert. Hij meent dat hij op basis van artikel 21 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990 gemachtigd was om zich vrij te verplaatsen op het Belgische grondgebied en dat er geen enkele indicatie is dat hij de termijn van 3 maanden overschreden zou hebben.

Hij stelt dat de bestreden beslissing enkel genomen kon worden op grond van artikel 7, alinea 2, van de Vreemdelingenwet wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd of de daaropvolgende bepalingen, voorzien in artikel 7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wenst op te merken dat hij op regelmatige basis terugkeert naar Italië, zoals ook gesteld wordt in de bestreden beslissing.

3.3.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

3.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

3.3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62, §2, van de Vreemdelingenwet verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "*afdoende*" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 7, eerste lid, 1° en 8°, van de Vreemdelingenwet als zijn juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1° (...) bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
(...)

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;(...)”

In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat verzoeker niet in bezit was van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie en hij evenmin in bezit was van een beroepskaart. Er wordt toegelicht waarom er geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegekend, namelijk omdat er een risico op onderduiken bestaat nu hij zijn verblijf niet op de wettelijke voorziene manier heeft trachten te regulariseren en hij zich niet heeft aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn en geen bewijs levert dat hij op hotel logeert.

3.3.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de Burkinese nationaliteit heeft en over een Italiaanse verblijfsvergunning beschikt. Het door verzoeker ingeroepen artikel 21 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990, op grond waarvan verzoeker meent dat hij gemachtigd was om in België te verblijven, luidt als volgt:

“1. Vreemdelingen die houder zijn van een geldige, door één der overeenkomstsluitende partijen afgegeven verblijfstitel, mogen zich gedurende een periode van ten hoogste drie maanden op grond van deze titel en van een geldig reisdocument vrij verplaatsen op het grondgebied van de overige overeenkomstsluitende partijen, voorzover zij voldoen aan de in artikel 5, lid 1, onder a), c) en e), bedoelde voorwaarden voor binnenkomst, en niet gesignaleerd staan op de nationale signaleringslijst van de betrokken overeenkomstsluitende partij.

2. Het bepaalde in lid 1 is eveneens van toepassing op vreemdelingen die houder zijn van een door één der overeenkomstsluitende partijen afgegeven tijdelijke verblijfsinstemming en van een door die partij afgegeven reisdocument.

3. De overeenkomstsluitende partijen doen het Uitvoerend Comité mededeling van de lijst van documenten, welke zij als verblijfstitel of tijdelijke verblijfsinstemming, dan wel als reisdocument in de zin van dit artikel afgeven.

4. Het bepaalde in dit artikel geldt onverminderd het bepaalde in artikel 22”

Artikel 22 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst bepaalt:

“1. Vreemdelingen die op regelmatige wijze op het grondgebied van een overeenkomstsluitende partij zijn binnengereisd, dienen zich onder de door ieder van de overeenkomstsluitende partijen vastgestelde voorwaarden aan te melden bij de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende partij op wier grondgebied zij binnenkomen. Deze aanmelding kan naar keuze van elke overeenkomstsluitende partij hetzij bij binnenkomst, hetzij binnen drie werkdagen te rekenen vanaf de datum van binnenkomst, in het binnenland geschieden.

2. Vreemdelingen die op het grondgebied van één der overeenkomstsluitende partijen verblijven en zich naar het grondgebied van één der overige overeenkomstsluitende partijen begeven, dienen aan de in lid 1 neergelegde verplichting te voldoen.”

Verzoeker kan bijgevolg enkel voor een periode van ten hoogste drie maanden binnen een periode van ten hoogste zes maanden in een andere Schengenlidstaat verblijven op grond van zijn Italiaanse verblijfstitel, wat hij erkent in zijn verzoekschrift. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij minder dan drie maanden binnen een periode van zes maanden op het Belgische grondgebied verbleef bij de afgifte van de bestreden beslissing. Gevraagd sedert wanneer hij in België verblijft, geeft verzoeker eerst geen antwoord (administratief verslag vreemdelingencontrole) om tijdens zijn volgend verhoor aan te geven dat hij hier verblijft sedert 2022 waarbij hij toevoegt dat hij heen- en weertrajecten maakt (ICAM, DVZ, formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling). Dat verzoeker zich aldus slechts 90 dagen op een periode van 180 dagen in België bevond, mag uit geen enkel stuk blijken. Verzoeker toont niet aan dat hij dit

toegelaten verblijf heeft gerespecteerd, waardoor verweerder in beginsel hoe dan ook verplicht was om hem met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de Vreemdelingenwet het bevel te geven om het grondgebied te verlaten. Voorts betwist verzoeker niet dat hij zich niet heeft aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn en dat hij geen bewijs levert dat hij op hotel logeert. Verzoekers betoog, dat de vaststelling dat hij beschikt over een Italiaanse verblijfsvergunning noodzakelijkerwijze tot een andere beslissing had moeten leiden, kan niet worden bijgetreden.

In de bestreden beslissing wordt voorts het volgende overwogen:

“De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort, op het moment van zijn arrestatie. Betrokkene bezit geen beroepskaart: betrokkene was aan het werken zonder de nodige vergunning met oog op opslag in een hangaar (PV nummer wordt nog opgesteld door de sociale inspectie)”

Verzoeker toont niet aan dat hij zijn paspoort in zijn bezit had op het ogenblik van zijn arrestatie. Uit het administratief verslag betreffende verzoekers interpellatie door de politie op 3 mei 2024 blijkt dat verzoeker toen zijn Italiaanse verblijfskaart (*Permesso di soggiorno*), een rijbewijs van Burkina Faso (*permis de conduire*), een Italiaanse medische kaart (*Tessera sanitaria*) en een Italiaanse identiteitskaart (*Carta di identità*) voorlegde.

Het motief dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten wordt aldus niet weerlegd.

Verzoeker betwist voorts niet dat hij werd aangetroffen terwijl hij werkzaamheden aan het verrichten was zonder in het bezit te zijn van een beroepskaart, wat nochtans blijkt uit het administratief verslag vreemdelingencontrole dat werd opgesteld zowel voor illegaal verblijf, als voor zwartwerk.

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de gemachtigde van de staatssecretaris de feiten niet deugdelijk zou hebben onderzocht of artikel 7, eerste lid, 1° en 8°, van de Vreemdelingenwet zou hebben miskend door verzoeker een bevel af te leveren om het grondgebied te verlaten.

3.3.6. Zoals verzoeker terecht aanhaalt in zijn verzoekschrift, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat hij niet zal worden gerepatrieerd naar Burkina Faso, maar dat hij zal worden teruggedleid naar Italië en dus probleemloos zal kunnen terugkeren eenmaal hij over de nodige documenten beschikt. Verzoeker tekende bovendien op 6 mei 2024 een verklaring tot vrijwillige terugkeer naar Italië en inmiddels werd de vlucht naar Rome voorzien op 17 mei 2024.

3.3.7. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

*“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt in de eerste plaats het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven. Verzoeker geeft in zijn middel weliswaar aan dat de bestreden beslissing een inbreuk uitmaakt van artikel 8 van het EVRM, maar toont hoegenaamd niet aan dat hij een gezin of privéleven heeft uitgebouwd in België, waardoor hij zich niet kan beroepen op de bescherming die voormelde hogere rechtsnorm biedt.

3.3.8. Er werd geen schending van artikel 8 van het EVRM, noch van artikel 7, eerste lid, 1° en 8°, van de Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. Er werd ook geen schending van artikel 21 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst aangetoond. Verzoeker toont niet aan dat bepaalde elementen niet of onvoldoende werden onderzocht. Verzoeker toont ook niet aan dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feitelijke grondslagen of verkeerde juridische overwegingen of behept zou zijn met een motiveringsgebrek. Er blijkt geen onzorgvuldigheid of kennelijk onredelijke besluitvorming. Verzoeker heeft geen schending van het redelijkheids-, noch van het zorgvuldigheidsbeginsel of van de motiveringplicht aangetoond.

Het enig middel is niet ernstig.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. In zoverre verzoeker zijn nadeel koppelt aan zijn administratieve detentie, brengt de Raad in herinnering dat hij voor dit aspect niet bevoegd is.

3.4.2. Verzoeker koppelt het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kennelijk ook aan zijn recht op zijn gezins- en privéleven. Uit de bespreking van het middel was echter gebleken dat er geen sprake is van een schending van het recht op een privé- en gezinsleven, zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker werd niet op afdoende wijze aangetoond.

3.5. Uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan de drie cumulatieve voorwaarden om over te gaan tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

I. FLORIO